

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/01922-2/2019
Erkezett:	2020 JAN 27.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezeltő:	Ju

[REDACTED] kérelmező ezúton kiegészítem a
IV/1922-1/2019 sz. alkotmányjogi panaszomat.

I. Jogorvoslati joghoz való alapjog: "Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való alapjog azt jelenti, hogy az érintettnek joga van ahhoz, hogy a számára sérelmes döntéssel szemben jogorvoslattal éljen, ami magában foglalja azt a jogot is, hogy a bíróság a jogorvoslati kérelmet érdemben el is bírálja.

Jelen ügyben a sérelmezett döntést nem bíróság, hatóság, vagy más közigazgatási szerv hozta. Az aktus mégis hatósági jellegű, tekintettel arra, hogy a Cégtörvény rendelkezéseitől eltérően a végelszámolásról és a végelszámolóról nem a társaság legfőbb szerve, a tagok döntöttek, hanem felügyeleti hatósági jelleggel és jogkörben, közigazgatási határozattal az MNB döntött.

A konkrét esetben a végelszámolás és a végelszámoló kijelölése hatósági jellegű, amit alátámaszt az is, hogy a PSFN végelszámoló 100%-os tulajdonosa a felügyeleti hatósági jogkörben eljáró MNB, amely MNB a PSFN alapszabálya szerint is közvetlen irányítást gyakorol az általa kirendelt végelszámoló felett.

A jogorvoslathoz való jog sérelme abban áll, hogy a törvény ugyan biztosítja a végelszámoló döntése ellen a végrehajtási kifogás lehetőségét, azonban a bíróságok a végrehajtási kifogásról mégsem döntöttek arra hivatkozással, hogy időközben elrendelték a felszámolást, így a végelszámolási kifogás már okafogyott.

Ez önmagában is a jogorvoslathoz való alapjog sérelme, de különösen akkor, ha a megkifogásolt döntés éppen annak a felszámolásának a kezdeményezése, amelyre tekintettel végül nem volt a végrehajtási kifogás elbírálható.

Mindennek következménye, hogy a törvényben biztosított végrehajtási kifogás csak formálisan biztosított, illetve valójában nem is biztosított.

Csupán látszólagos a jogorvoslathoz való jog, ha a bíróság azért nem bírálja el a jogorvoslati kérelmet, mert a végelszámoló a saját aktusa, a társaság felszámoltatása révén attól szabadulhat, vagy a támadott döntés egyik következménye, hogy a döntés nem támadható meg eredményesen.

A törvényben elvileg biztosított a végrehajtási kifogás, konkrét esetben mégsem volt arra mód, hogy a kifogás útján a felszámolás kezdeményezését, a végelszámoló erre irányuló döntését, annak jogszerűségét a bíróság felülvizsgálja.

Utalok arra, hogy az MNB ezzel kapcsolatos közigazgatási döntése, valamint a Törvényszék felszámolás elrendeléséről szóló végzése elleni keresetet, illetve fellebbezést az eljáró bíróságok meg azért szüntették meg, mert az érintetteknek nem volt keresetelési joguk. Az indokolások szerint a Takarékszövetkezet törvényes képviselője a PSFN, akinek így saját döntését, illetve a 100%-os tulajdonos MNB döntését kellett volna megtámadnia, ami formálissá teszi a csupán elvileg létező jogorvoslati jogot.

Alapjogot sért ezért 2006. évi V. törvény (Ctv) 95. § (1) bekezdés második fordulata: „a felszámolás elrendelésével pedig a folyamatban lévő végelszámolás megszűnik”, amennyiben ez feltétel nélküli, és nincs olyan kiegészítése, amely a már folyamatba tett, adott esetben éppen a felszámolás kezdeményezésére irányuló aktus elleni végrehajtási kifogást lehetővé tesz, és eredményes megtámadása esetére az eredeti helyzet visszaállításáról szól.

Amennyiben nem a jogszabály sért alapjogot, akkor alapjogot sértenek a bírói döntések, amelyek nem biztosították a végrehajtási kifogás tekintetében az érdemi bírói döntést.

Mindehhez hozzá tartozik az alkotmányjogi panaszban részletesen leírt eljárás, amelynek lényege, hogy a bíróság másfél évig nem döntött, hanem bevárta a felszámolás elrendelésének jogerőre emelkedését, hogy ne is kelljen döntenie.

A fenti okokból és logika szerint alapjogot sért a 2006. évi V. törvény (Ctv) 108. § (1) bekezdés is „Ha a végelszámoló a korrigált végelszámolási nyitó mérleg alapján azt állapítja meg, hogy a cég vagyona a hitelezők követeléseinek fedezetére nem elegendő, és a tagok a hiányzó összeget harminc napon belül nem fizetik meg, haladéktalanul köteles felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelmet benyújtani” amennyiben ez feltétel nélküli, és nincs olyan kiegészítése, ami a már folyamatba tett, adott esetben éppen a felszámolás kezdeményezésére irányuló aktus elleni végrehajtási kifogást lehetővé teszi, és eredményes megtámadása esetére az eredeti helyzet visszaállításáról szól.

Amennyiben nem a jogszabály sért alapjogot, akkor alapjogot sértenek a bírói döntések, amelyek nem biztosították a végrehajtási kifogás tekintetében az érdemi bírói döntést.

A fenti okokból és logika szerint alapjogot sért a 2013. évi CCXXXVII tv (Hpt) 53 § (2) bek. b) pontja is „A Felügyelet felszámolási eljárást abban az esetben kezdeményez, ha a végelszámoló a Felügyeletet arról tájékoztatta, hogy a korrigált végelszámolási nyitómérleg alapján azt állapította meg, hogy a végelszámolás alatt álló pénzügyi intézmény vagyona a hitelezők követelésének fedezetére nem elegendő és a tagok, tulajdonosok a hiányzó összeget harminc napon belül nem fizették meg” amennyiben ez feltétel nélküli, és nincs olyan kiegészítése, ami a már folyamatba tett, adott esetben éppen a felszámolás kezdeményezésére irányuló aktus elleni végrehajtási kifogást lehetővé teszi, és eredményes megtámadása esetére az eredeti helyzet visszaállításáról szól.

Amennyiben nem a jogszabály sért alapjogot, akkor alapjogot sértenek a bírói döntések, amelyek nem biztosították a végrehajtási kifogás tekintetében az érdemi bírói döntést.

II. Tulajdonhoz való alapjog: "Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár." , továbbá "Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet."

A végelszámolás alatt álló társaság vagyona a társaság tagjainak a tulajdona. A felszámolás elrendelése – annak további költségei mellett – a felszámolás általános kényszerjellegére tekintettel a tulajdon szükségképpen elvonását jelenti, megszűnik a társaság szerveinek működése, és a tulajdonosi jogok is.

A korábban végelszámolás alatt álló társaság felszámolásba döntése önkényes, és alapjogot sért, ha az egyébként hatóságilag delegált végelszámolónak a társaságot felszámolásba taszító döntése ellen a tagok részére a jogorvoslati jog, illetve a bírói döntéshez való jog, azaz hogy kérelmüket érdemben elbírálják, nem biztosított. Ez egyenértékű a tagok tulajdonának önkényes kisajátításával. Az önkényes kisajátítás bekövetkezik azzal, hogy a végelszámoló úgy hozhatja meg döntését, hogy azt a tulajdonosok úgysem tudják végelszámolási kifogással megkérdőjelezni. Pontosabban megkérdőjelezhetik, de döntés úgysem lesz.

Ezen alapjog sérelme esetén ugyanazon jogszabályhelyek minősülnek alapjogot sértőnek és ugyanazon logika alapján és módon, mint a jogorvoslathoz való alapjog sérelme esetén. Ugyanez vonatkozik a bírói döntésekre, ezek felesleges megismétlésétől eltekintek.

III. A megjelölt jogszabályhelyek és bírói döntések és eljárások sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben rögzített, tisztességes eljáráshoz való alapjogot is: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Nem beszélhetünk a végelszámolási eljárás, valamint a végelszámolási kifogás esetében tisztességes eljárásról, és ésszerű határidőn belüli elbírálásról, ha el sem bírálják a perbe (nemperes eljárásba) vitt jogot.

Jelen ügyben különösen súlyos helyzet áll fenn, hiszen az alkotmányjogi panaszban részletesen leírtak szerint a bíróságok az időhúzással maguk teremtették azt a helyzetet, hogy nem kelljen döntenet, ekként az alapjog sérelmében aktívan közreműködtek.

Ezen alapjog sérelme esetén ugyanazon jogszabályhelyek minősülnek alapjogot sértőnek és ugyanazon logika alapján és módon, mint a jogorvoslathoz való alapjog sérelme esetén. Ugyanez vonatkozik a bírói döntésekre, ezek felesleges megismétlésétől eltekintek.

Miskolc, 2020.01.21.

Tisztelettel


kérelmező

